

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 3Obdo/5/2016                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 7115212971                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 22.02.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Jana Veselá Zemaníková   |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:7115212971.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: AITEC, s. r. o., so sídlom Slovinská 12, 821 04 Bratislava, IČO: 43 829 171, právne zast. JUDr. E. M. K., advokátka, so sídlom Q., korešpondenčná adresa T., proti žalovanému: TAKTIK vydavateľstvo, s. r. o., so sídlom Krompašská 510/96, 040 11 Košice, IČO: 45 258 767, právne zast. advokátskou kanceláriou TaylorWessing e/n/w/c advokáti s. r. o., so sídlom Panenská 6, 811 03 Bratislava, IČO: 35 905 832, v konaní o uloženie povinnosti zdržať sa konania z titulu nekalej súťaže, porušovaním autorských práv, o zaplatenie 130 600 eur a o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Cob/126/2015-247 zo dňa 05. októbra 2015, jednomyseľne, takt

### rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu proti uzneseniu uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Cob/126/2015-247 zo dňa 05. októbra 2015 o d m i e t a .

II. Žalobca j e p o v i n n ý žalovanému zaplatiť trovy dovolacieho konania vo výške 685,49 eur na účet jeho právneho zástupcu.

### Odôvodnenie

Okresný súd Košice I uznesením č. k. 30CbPv/2/2015-30 zo dňa 02. 06. 2015 rozhodol tak, že žalovanému uložil predbežné opatrenie zdržať sa činnosti uvedenej v bodoch I. až III. vo výroku uznesenia. Z návrhu navrhovateľa zisťil, že žalobca je podnikateľom v rovnakom druhu podnikania, ktorú podnikateľskú činnosť podrobne popísal. Na základe podrobne popísaného skutkového stavu týkajúceho sa nekalosúťažného konania si osvojil názor žalobcu, že je potrebné uložiť predbežné opatrenie. O trovách konania rozhodol tak, že o nich rozhodne vo veci samej v zmysle ustanovenia § 145 O. s. p..

O odvolaní žalovaného (list v spise 47), ako odvolací súd, rozhodol Krajský súd Košice I uznesením č. k. 3Cob/126/2015-247 zo dňa 05. 10. 2015 tak, že uznesenie Okresného súdu Košice I zmenil a návrh na predbežné opatrenie zamietol.

V dôvodoch uznesenia veľmi podrobne tiež popísal skutkový stav, zistené skutočnosti, citoval vyjadrenie žalobcu k odvolaniu, argumentácie obidvoch účastníkov konania a dospel k právnomu záveru, že

odvolanie je dôvodné. Konštatoval, že žalobca nesplnil druhú základnú podmienku pre nariadenie predbežného opatrenia a to naliehavosť vydania predbežného opatrenia, t. j. bezprostredne mu hroziacu ujmu. Pri posudzovaní splnenia tejto zákonnej podmienky, naliehavosti, vychádzal z konkrétnych okolností veci a aj vzhľadom na fakt, že návrh na predbežné opatrenie žalobca podal o viac ako pol roka potom, čo sa o sporných pracovných zošitoch, (nekalosúťažnom konaní) dozvedel, nenasvedčuje tomu, že by žalobca bol považoval konanie za tak závažné a spôsobujúce mu bezprostrednú ujmu.

Keďže podľa odvolacieho súdu, podmienky pre potvrdenie napadnutého uznesenia splnené neboli, s poukazom na ustanovenie § 220 O. s. p. napadnuté uznesenie zmenil a návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol.

Proti tomuto uzneseniu s vyznačenou právoplatnosťou dňa 26. 10. 2015, žalobca podal dovolanie, podaním doručeným dňa 26. 11. 2015 (list v spise 267) a navrhol uznesenie Krajského súdu Košice zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Stotožnil sa s dôvodmi uvedenými v odôvodnení prvostupňového uznesenia, ktoré označil za správne.

Prípustnosť dovolania označil ustanovením § 237 písm. f/ O. s. p., § 241 ods. 1 písm. a/, § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O. s. p., keďže konanie je postihnuté vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a zároveň spočíva na nesprávnom právnom posúdení. Podrobne písal dôvody, pre ktoré podal návrh na predbežné opatrenie a rozhodnutie odvolacieho súdu označil za arbitrárne a navyš po právnej stránke za nesprávne. Podľa žalobcu, odvolací súd nerozlišuje medzi naplnením skutkovej podstaty nekalosúťažného konania a porušovania autorských práv, napriek tomu, že sa jedná o dve samostatné a odlišné právne kategórie, ktoré si vyžadujú osobitné právne posúdenie. Žalobca namietal, že odvolací súd sa vo svojom rozhodnutí vôbec nevenoval posúdeniu nekalosúťažného konania a opodstatnenosti nariadenia predbežného opatrenia a posudzoval návrh na predbežné opatrenie celkom z iných aspektov. Rozhodnutie odvolacieho súdu, je podľa žalobcu nepreskúmateľné a teda došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom.

K dovolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, podaním doručeným súdu dňa 16. 12. 2015 (list v spise 291). Uviedol, že ide o dovolanie neprípustné a to bez ohľadu na spôsob rozhodnutia Krajského súdu Košice. Citoval ústavné nálezy k danej problematike, s poukazom na ktoré a aj s poukazom na rozhodovaciu činnosť uviedol, že nesprávne posúdenie nezakladá vadu konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. Uznesenie Krajského súdu bolo podľa žalovaného odôvodnené dostatočne a preto navrhol dovolanie odmietnuť a zároveň si uplatnil trovy konania, ktoré si vyčísli v zákonnej lehote.

Najvyšší súd Slovenskej republiky § 10a ods. 1 O. s. p. prejednal dovolanie navrhovateľa podľa ustanovenia § 242 O. s. p. ako podané v zákonnej lehote v súlade s ustanovením § 240 O. s. p. a spĺňajúce náležitosti dané ustanovením § 241 O. s. p..

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 O. s. p.).

Dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa (§ 238 ods. 1 O. s. p.).

Dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.).

Ustanovenia odsekov 1, 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušenstve, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu týkajúceho sa zabezpečenia predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upraveným Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej, rozhoduje uznesením (§ 239 ods. 3 O. s. p.).

Z citovaného ustanovenia (§ 239 ods. 3 O. s. p.) je zrejmé, že prípustnosť dovolania podľa § 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p. daná nie je.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak ide o prípady uvedené v písmenách a/ až g/ citovaného ustanovenia (§ 237 O. s. p.).

Z ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p. je zrejmé, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým súd znemožnil účastníkovi konania realizáciu jeho procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom, za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých v dôsledku nesprávneho postupu súdu bol vylúčený.

O vade, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O. s. p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

Odvolací súd tým, že prvostupňové rozhodnutie zmenil neodňal navrhovateľovi možnosť konať pred súdom. Odvolací súd svojím postupom neznemožnil navrhovateľovi realizáciu jeho procesných práv, ktoré by inak pred súdom mohol uplatniť. Odvolací súd dospel k záveru, že navrhovateľ neosvedčil potrebu upraviť pomery účastníkov konania a potrebu nariadiť odporcovi predbežné opatrenie. T. j. ide o vyslovený právny názor odvolacieho súdu, ktorý sa nedá považovať za odňatie možnosti konať účastníkovi konania pred súdom. Skutočnosť, že odvolací súd doplnil odôvodnenie, prečo návrh na vydanie predbežného opatrenia označil za neopodstatnený, nie je taktiež odňatím možnosti účastníkovi konania konať pred súdom. Vyjadrený právny názor konajúceho súdu, nie je možné považovať za odňatie možnosti účastníkovi konania konať pred súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§10a ods. 1 O. s. p.) dospel k záveru, že proti napadnutému uzneseniu navrhovateľ prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. neosvedčil a preto dovolanie navrhovateľa ako neprípustné podľa ustanovenia § 243c O. s. p. v spojení s ustanovením § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

O trovách konania rozhodol tak, že úspešnému odporcovi priznal náhradu trov konania v dovolacom konaní za jeden úkon právnej pomoci vyjadrenie k dovolaniu 685,49 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.